

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 31.07.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 31.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **6718** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуален кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба на Р. Л. К. срещу Патентно ведомство на Република България, Върховен административен съд на Република България и Народно събрание на Република България, с която се иска солидарно осъждане на ответниците да заплатят сумата в размер на 200 000 лева, представляваща неимуществени вреди (постоянен стрес, накърнена репутация, изменено психическо и физическо състояние, стигащо до изпитване на болка и страдание, несигурност, тревога за бъдещото си, главоболие, проблеми със съня, промени с кръвното налягане, изпитване на паник атаки, световъртеж, както и загуба на доверие в институциите и в себе си като управител и съдружник на търговско дружество) за периода от месец януари 2014 г. до 13.07.2022 г., причинени от нарушение на правото на Европейския съюз, ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

В исковата молба се твърди, че Р. Л. К. е съдружник и управител в „Консервинвест“ ООД, притежаващо регистрираните търговски марки „Консервинвест П. лютеница“ и „П. лютеница Ръченица“. Изложени са твърдения, че „Булконс Първомай“ АД притежава географско указание „Лютеница П.“, рег. № 212-01/03.07.2013 г., регистрирано в Патентно ведомство на Република България. В тази връзка „Консервинвест“ ООД е подало искане за заличаване регистрацията на географското указание, което е отхвърлено с решение № 18/20.01.2014 г. на председателя на Патентно ведомство. Посоченият административен акт е оспорван, но жалбата е отхвърлена с влязло в сила Решение № 6960/28.05.201 г. по адм. д. № 14753/2017 г. на ВАС. Наред с това е подадено искане от „Консервинвест“ ООД да се обяви за нищожно решението за регистрация на обсъжданото географско указание, но същото е отхвърлено с влязло в сила Решение № 9256/12.07.2017 г. по адм. д. № 4519/2017 г.

на ВАС, като в съдебното производство е отклонено искането за отправяне на преюдициално запитване до Съда на европейския съд (СЕС) относно въпроса дали европейското законодателство допуска регистриране на по национален ред на продукта „лютеница“. Изложени са твърдения за постановено Решение № 6873/08.06.2016 г. по адм. д. № 357/2016 г. на ВАС, 5 – членен състав, с което е оставена без разглеждане жалбата срещу Заповед № РД-09-173/08.03.2013 г. на министъра на земеделието и храните, която е част от процедурата по регистрация на географско указание за селскостопански продукт или храна.

В исковата молба са изложени твърдения за предявени иски от „Б. П.“ срещу „Консервинвест“ ООД, с които да се признае за установено извършено нарушение на правата върху географското указание „Лютеница П.“ чрез използване на търговски марки. По исковите са допуснати обезпечителни мерки: изземване на стоки от търговската мрежа, носещо означението „П. лютеница“ и забрана за производство и пускане в продажба на такива стоки. С влязло в сила решение № 69 по т. д. № 1270/2019 г. на ВКС е прекратено производството по предявените иски от „Б. П.“ срещу „Консервинвест“ ООД. Акцентира за образувано дело № С 35/2021 г. на СЕС във връзка с направено от ВКС преюдициално запитване, по което е отговорено, че България не може след присъединяването си през 2007 г. към ЕС да регистрира на национално ниво чрез Патентно ведомство географски указания, попадащи в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012 г.

В исковата молба се излагат твърдения, че съдебните актове на ВАС и издадените административни актове Патентно ведомство не се съобразили с директното приложение на Регламент (ЕС) № 1151/2012 г., който не допуска регистриране по национален ред на географско указание за селскостопански продукти и храни. В тази връзка излага доводи за нарушение на европейското законодателство. Счита, че Народното събрание на Република България е поддържало от 2007 г. до 28.07.2019 г. законодателство, което съществено нарушава правото на ЕС, тъй като ЗМГО (отм.) е допускал регистрация по национален ред на географско указание за селскостопански продукти и храни, което е в разрез с Регламент (ЕС) № 1151/2012 г.

В исковата молба и уточнителната молба се въвеждат твърдения, че нарушаването на правото на ЕС е довело до невъзможност на „Консервинвест“ ООД да използва търговските марки, което се отразило на търговската дейност. В резултат на това ищецът в качеството си на управител и съдружник в продължение на 8 години е предприемал действия по защита на собствеността на дружеството, което е довело до постоянен стрес, накърнена репутация, изменено психическо и физическо състояние, стигащо до изпитване на болка и страдание, несигурност, тревога за бъдещото си, главоболие, проблеми със съня, промени в кръвното налягане, изпитване на паник атаки, световъртеж, както и загуба на доверие в институциите и в себе си като управител и съдружник на дружеството. В уточнителната молба изрично се твърди, че неблагоприятните последици от нарушаването на правото на ЕС пряко засяга ищеца, а не само юридическото лице, тъй като същият е управител и собственик на капитала на дружеството.

С допълнителна молба са изложени доводи за нарушение на правото на свободна стопанска инициатива и правото на собственост, регламентирани в чл. 16 и чл. 17 от Хартата на основните права на ЕС. Поддържа се, че интелектуалната собственост е един от елементите на правото на собственост, поради което попада в обсега на защита. Твърди, че му са ограничени бизнес начинанията, тъй като е ограничена

търговската дейност на „Консервинвест“ ООД заради невъзможността за използване на притежаваните от дружеството търговски марки.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства, които моли да се приемат. Ответникът - Патентно ведомство на Република България, чрез процесуалния си представител, е подало отговор на исковата молба, с който в условията на алтернативност излага становище за недопустимост и неоснователност на исковата претенция. Недоустимостта на иска се обосновава с довода, че ищецът не е адресат на актовете на председателя на Патентно ведомство. Релевират се възражения за нередовност на исковата молба, доколкото липсват доказателства за представителната власт на лицето, подписало същата. Също така поддържа, че с исковата молба е налице общо позоваване за нарушение на Регламент (ЕС) № 1151/2012 г., при което не е посочена конкретна норма, която да е нарушена. Въвежда се довод, че Патентно ведомство не е пасивно легитимиран да отговаря за вредите, причинени от неправилно транспониран акт или липса на такъв акт. Поддържа, че процесните административни актове нямат връзка с прилагането на правото на ЕС и същите са влезли в сила след проведен съдебен контрол. Поддържа, че ищецът в качеството си на управител на дружество има грижата на добрия търговец, включваща риска от водене на дела и понасянето на разноски в тези производства. Направено е възражение за изтекла погасителна давност.

Ответникът - Върховен административен съд на Република България, чрез процесуалния си представител, е подал отговор на исковата молба, с който оспорва основателността на иска. Поддържа, че ищецът не е адресат на норма в Регламент (ЕС) № 1151/2012г., поради което не се засягат негови права. Развиват се доводи за липсата на явно нарушение на правото на ЕС и причинно – следствена връзка между нарушението и вредата. Счита, че споровете, които са разрешени с постановените съдебни актове, нямат връзка с правото на ЕС, поради което няма как да се извърши нарушение на това право. Поддържа, че „Консервинвест“ ООД е страна по съдебните производства, при което потенциални вреди биха настъпили само за дружеството, но не и за личността на управителя, който притежава отделен патримониум. Направено е възражение за изтекла погасителна давност.

Ответникът - Народно събрание на Република България, чрез процесуалния си представител, е подал отговор на исковата молба, с който се прави възражение за подсъдност на спора пред административния съд, обосновано с разбирането, че се прилага реда по ГПК. Твърди, че ищецът не притежава активна процесуална легитимация, тъй като се позовава на факти и обстоятелства, относими за „Консервинвест“ ООД. Развива доводи, че в предметния обхват на ЗОДОВ не е попада законодателната дейност, поради което Народното събрание не притежава пасивна процесуална легитимация. Счита, че на практика се търси отговорност на Народното събрание за нанесени вреди на други юридически лица. Твърди се за наличието на създадена специална законодателна уредба за процесното географско означение, която не противоречи на правото на ЕС. Поддържа, че вредите не са от законодателна дейност, а от дейност по правоприлагане и по – конкретно несъобразяването, че регламентът има пряко приложение на територията на Република България. Допълнително се развиват подробни доводи за неоснователност на исковата претенция. Направено е възражение за изтекла погасителна давност.

Направено е искане по реда на чл. 183 ГПК да се задължи ищеца да представи в оригинал всички писмени доказателства, приложени към исковата молба.

Съдът намира следното:

Неоснователно е възражението на ответника Народното събрание на Република България за неподсъдност на делото в частта за предявения иск срещу този ответник. Съгласно чл. 2в, ал. 2 ЗОДОВ, когато искът по ал. 1 е предявен срещу няколко ответници, той се разглежда по реда на Административнопроцесуалния кодекс, ако страна по делото е административен съд, Върховният административен съд или юридическо лице за вреди, причинени при или по повод административна дейност. Нормата на чл. 2в, ал. 2 ЗОДОВ изрично предвижда еднакъв ред за разглеждане, а именно редът на АПК, включително еднаква подсъдност пред административните съдилища по субективно съединени иски, по един от които страна е юридическо лице във връзка с извършена административна дейност. В конкретния случай останалите ответници са Върховен административен съд и Патентно ведомство, което е достатъчно, за да обуслови подсъдност на спора изцяло пред административния съд, включително по исковите против Народното събрание.

Неоснователно е възражението на ответника Народното събрание на Република България за недопустимост на исковата претенция срещу този ответник, обосновано с разбирането, че ЗОДОВ не регламентира отговорност за законодателна дейност. Липсата на процесуален ред за предявяване на иски за вреди от нарушаване на правото на ЕС срещу законодателния орган на държавата не може да бъде основание за недопустимост на съдебното производство. Държавата е длъжна да осигури такъв ред и не може да оправдава отказите за разглеждане на иски с липсата на процесуален ред. Това следва не само от принципите на правото на ЕС, но и от общите принципи на правото, включително принципа на правовата държава – чл. 4 от Конституцията, правото на достъп до съд – чл. 127 АПК и чл. 6 и чл. 13 от Европейската конвенция за защита правата на човека, приложима при имуществени спорове.

Неоснователни са възраженията на ответника Патентно ведомство за недопустимост на исковата претенция срещу този ответник, основани на разбирането, че ищецът не е адресат на актовете на председателя на Патентно ведомство. Това е така, тъй като се твърди за извършено нарушение на правото на Европейския съюз при осъществена административна дейност, която според ищеца се засяга неговата правна сфера, а дали е така – това е въпрос по същество на спора.

Неоснователни са възраженията на Народното събрание за недопустимост на исковата претенция, позовавайки се на това, че са въведени факти и обстоятелства, отнасящи се за друго лице, както и че се търси отговорност за нанесени вреди на друго лице. В случая са изложени конкретни твърдения за нанесени вреди на ищеца, което следва да се разгледа по същество на спора.

Неоснователни са възраженията на ответника Патентно ведомство за нередовност на исковата молба, доколкото липсват доказателства за представителната власт на лицето, подписало същата. Това е така, тъй като към исковата молба е представено пълномощно, от което видна представителната власт на адв. П. А..

Неоснователно е искането на ответника Народното събрание на Република България да се задължи ищцовата страна по реда на чл. 183 ГПК да представи в оригинал всички писмени доказателства, приложени към исковата молба. Разпоредбата на чл. 183 ГПК дава възможност да се изиска от ищеца да представи оригинала на документа или официално заверен препис от документа, който се представя по делото. В настоящия случай представените с исковата молба документи са заверени от адвокат,

при което съгласно чл. 32 от Закона за адвокатурата те имат силата на официално заверени документи.

Относитими са представените с исковата молба документи, поради което същите следва да се приемат по делото.

Следва да се отбележи, че не е необходимо изрично да се конституират ищецът и ответникът. Това е така, тъй като процесуалната легитимация на страните се определя според чл. 26, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК (лицата от чието име и срещу които се води делото), тъй като се касае за исково производство, макар и проведено пред административен съд. В тази връзка е неприложима разпоредбата на чл. 154, ал. 1 АПК, тъй като същата се отнася в производството по оспорване на административни актове, каквото настоящото не е (в този смисъл решение № 4456 от 26.03.2019 г. по адм. д. № 11288/2018 на Върховния административен съд).

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ възражението на Народното събрание за неподсъдност на исковата претенция срещу този ответник.

ОТХВЪРЛЯ възраженията на Народното събрание и Патентното ведомство за недопустимост на исковите претенции.

ОТХВЪРЛЯ възражението на Патентното ведомство за нередовност на исковата молба.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Народното събрание да се задължи ищеца по реда на чл. 183 ГПК да представи в оригинал всички писмени доказателства, приложени към исковата молба.

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени и описани с исковата молба.

СЪОБЩАВА на страните проекта за доклад по делото:

- правна квалификация на иска: чл. 2в, ал. 2 ЗОДОВ.

- права и обстоятелства, които се признават и които не се нуждаят от доказване: липсват такива.

- разпределя се доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти по следния начин:

В тежест на ищцовата страна е да установи следното: 1. Осъществено нарушение (чрез постановен съдебен акт, издаден административен акт и приемане/поддържане на национален закон) на правна норма на ЕС, предоставяща материални права на ищеца; 2. Нарушението на тази норма да е достатъчно съществено. 3. Наличие на сочените неимуществени вреди; 4. Съществуването на пряка причинно-следствена връзка между нарушението и претърпяната от ищеца вреда.

УКАЗВА на ответниците, че е в тяхна тежест да установяват възраженията за въведените правопогасяващи факти и за наличието на правоизключващи отговорността факти.

УКАЗВА на ищцовата страна, че не сочи доказателства за наличието на сочените претърпени неимуществени вреди (постоянен стрес, накърнена репутация, изменено психическо и физическо състояние, стигащо до изпитване на болка и страдание, несигурност, тревога за бъдещото си, главоболие, проблеми със съня, промени с кръвното налягане, изпитване на паник атаки, световъртеж, както и загуба на доверие в институциите и в себе си като управител и съдружник на търговско

дружество), както и че тези вреди са резултат от нарушението на правото на ЕС.

УКАЗВА на страните, че с цел процесуална бързина могат да направят доказателствените си искания и преди първото по делото заседание.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 19.09.2023 година от 14:50 часа, за която дата и час да се призоват ищеца, ответниците и прокуратурата.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, а на ищеца да се връчи допълнително препис от подадените отговори на исковата молба.

ДА СЕ ВРЪЧИ на ответниците служебно изготвен препис на уточнителна молба от 20.01.2023 г., подадена от ищеца.

Съдия: